

Ποιός είπε το ιστορικό «ΟΧΙ»; Ο δικτάτορας Μεταξάς ή ο ελληνικός λαός; - 28η Οκτωβρίου κι επέτειος ενός ψευτοδιλήμματος

✘ Κάθε χρόνο, τέτοιον καιρό, στον εορτασμό της επετείου του μεγάλου «ΟΧΙ» της 28ης Οκτωβρίου του 1940, έχουμε ξανά και μανά το ίδιο τροπάριο. Ποιος το είπε το «ΟΧΙ»; Ο Ιωάννης Μεταξάς ή ο λαός;

Ένα ψεύτικο δίλημμα, μόνο και μόνο για να μειωθεί και να ακυρωθεί ο δικτάτορας Μεταξάς. Μόνο ένας ηλίθιος θα αμφέβαλλε για το δεδομένο «ΟΧΙ» του ελληνικού λαού, που θα έπαιρνε τα όπλα, όποια κι αν ήταν η απάντηση του Μεταξά στο ιταλικό τελεσίγραφο. Είτε το θέλουμε όμως είτε όχι, είτε μας αρέσει είτε όχι, είτε καλώς είτε κακώς, αυτός ο άνθρωπος βρέθηκε στο τιμόνι της Ελλάδος εκείνη την δεδομένη στιγμή κι αυτός είπε το επίσημο «ΟΧΙ» (που συμφωνούσε βεβαίως με το κοινό λαϊκό αίσθημα), κυριολεκτικά κι όχι μεταφορικά ή συμβολικά. Και για τους λάτρεις της πραγματικής ιστορίας (που γράφει και δεν ξεγράφει), ο άνθρωπος που εισέπραξε το «ΟΧΙ», ο Ιταλός πρέσβης Εμμανουέλε Γκράτσι φρόντισε -προς τιμήν του- να διασώσει ολόκληρο τον δραματικό διάλογο που έκανε με τον δικτάτορα Ιωάννη Μεταξά τα ξημερώματα της 28ης Οκτωβρίου 1940. Επιπλέον, η επιστράτευση κηρύχθηκε άμεσα, την ίδια ημέρα, που σημαίνει ότι για το επίσημο ελληνικό κράτος, δεν υπήρξε ουδεμία αμφιταλάντευση ή δισταγμός.

✘ Επειδή, συνήθως, αυτό το ψευτοδίλημμα προέρχεται από τα αριστερά, θέλοντας ν' ανακατέψουν τον φασισμό του Χίτλερ και του Μουσολίνι μ' αυτόν του Μεταξά, καλό θα είναι να «φρεσκάρουμε» και λίγο την μνήμη μας και να θυμηθούμε πως αντέδρασε η επίσημη Αριστερά την εποχή εκείνη.

Στις 28 Οκτωβρίου, η Ιταλία κηρύσσει τον πόλεμο στην Ελλάδα. Οι Έλληνες σπεύδουν στο πολεμικό μέτωπο κι έτσι οι εξελίξεις προσπερνούν τα μανιφέστα του ΚΚΕ. Λίγες μέρες μετά την έναρξη του ελληνοϊταλικού πολέμου, στις 2 Νοεμβρίου 1940 δημοσιεύεται στον αθηναϊκό τύπο (με την έγκριση Μεταξά), μια ανοιχτή επιστολή (που καταγγέλθηκε αργότερα από το ΚΚΕ ως πλαστή) του φυλακισμένου

ηγέτη του ΚΚΕ, Νίκου Ζαχαριάδη, με τίτλο «Ανοιχτό Γράμμα του Γενικού Γραμματέα του Κ.Κ.Ε. προς το λαό της Ελλάδας», με την οποία καλεί όλους τους Έλληνες να ενωθούν κάτω από την κυβέρνηση Μεταξά και να αντισταθούν:

Ο φασισμός του Μουσολίνι χτύπησε την Ελλάδα πισώπλατα, δολοφονικά και ξετσιπίωτα με σκοπό να την υποδουλώσει και εξανδραποδίσει. Σήμερα όλοι οι Έλληνες παλεύουμε για τη λευτεριά, την τιμή, την εθνική μας ανεξαρτησία. Η πάλη θα είναι πολύ δύσκολη και πολύ σκληρή. Μα ένα έθνος που θέλει να ζήσει πρέπει να παλεύει, αψηφώντας τους κινδύνους και τις θυσίες. Ο λαός της Ελλάδας διεξάγει σήμερα έναν πόλεμο εθνικο-απελευθερωτικό, ενάντια στο φασισμό τον Μουσολίνι.

Δίπλα στο κύριο μέτωπο και Ο ΚΑΘΕ ΒΡΑΧΟΣ, Η ΚΑΘΕ ΡΕΜΑΤΙΑ, ΤΟ ΚΑΘΕ ΧΩΡΙΟ, ΚΑΛΥΒΑ ΜΕ ΚΑΛΥΒΑ, Η ΚΑΘΕ ΠΟΛΗ, ΣΠΙΤΙ ΜΕ ΣΠΙΤΙ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΦΡΟΥΥΡΙΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟ-ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ (σ.σ.: Τα κεφαλαία μεταφέρονται όπως έχουν στο πρωτότυπο).

Κάθε πράκτορας του φασισμού πρέπει να εξοντωθεί αλύπητα. Στον πόλεμο αυτό που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά, όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, δίχως επιφύλαξη. Έπαθλο για τον εργαζόμενο λαό και επιστέγασμα για το σημερινό του αγώνα, πρέπει να είναι και θα είναι, μια καινούργια Ελλάδα της δουλειάς, της λευτεριάς, λυτρωμένη από κάθε ξενική ιμπεριαλιστική εξάρτηση, μ' ένα πραγματικά παλλαϊκό πολιτισμό.

Όλοι στον αγώνα, ο καθένας στη θέση του και η νίκη θα 'ναι νίκη της Ελλάδας και του λαού της. Οι εργαζόμενοι όλου του κόσμου στέκουν στο πλευρό μας.

Αθήνα, 31 του Οκτώβρη 1940

ΝΙΚΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ

Λίγες μέρες αργότερα όμως, ο «σύντροφος» Ζαχαριάδης τα μαζεύει άρον άρον και με μια νέα επιστολή του, στις 26 Νοεμβρίου 1940, ζητά από την Ελλάδα να κρατήσει...ουδετερότητα. Έρχεται και η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ, στις 7 Δεκεμβρίου 1940, κι ενώ έχει απελευθερωθεί η Βόρεια Ήπειρος, βάζει το κερασάκι πάνω στην τούρτα, εκδίδοντας ένα ακόλουθο μανιφέστο (ΚΚΕ-Επίσημα Κείμενα, τόμος Ε'), όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

Ο πόλεμος αυτός προκλήθηκε από τη βασιλομεταξική σπείρα, που διατάχτηκε από τους Εγγλέζους ιμπεριαλιστές, δεν μπορεί να έχει την παραμικρή σχέση με την υπεράσπιση της πατρίδος μας. Ούτε είναι βέβαια «πόλεμος κατά του φασισμού», όπως δήλωσε κυνικά ο αρχιφασίστας Μεταξάς, ο δήμιος του λαού μας. Μα ούτε και πόλεμος για την απελευθέρωση των ελληνικών μειονοτήτων της Αλβανίας απ' το ζυγό του ιταλικού φασισμού και της αλβανικής αστοτσιφλικιάδικης κλίκας, γι' αυτό ο πόλεμος αυτός δεν μπορεί να 'χει καμμία σχέση με την ελευθερία...

Καλούμε τους πολεμιστές μας ν' αρνηθούν να πολεμήσουν πέρα απ' τα σύνορα της πατρίδας μας. Τι ζητάμε στην Αλβανία; Που μας πάνε; Ο λαός μας δε θέλει δεύτερο Σαγγάριο.

Στις 14 Απριλίου 1941, δημοσιεύεται στον «Ριζοσπάστη» απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ, με την οποία, λίγο πολύ, καλεί τον λαό, αντί να στραφεί εναντίον των κατακτητών, να στραφεί εναντίον της κυβέρνησης, γιατί ο πόλεμος είναι...άδικος:

Καλούμε όλο το λαό να σκεφθή πόσο διαφορετική θα ήταν ή θέση τον σήμερα, αν η επιστράτευση της 28 Οκτωβρίου 1940 μετατρεπόταν σε λαϊκό ξεσήκωμα, που θα σάρωνε τη διχτατορία και θ' ασφάλιζε την ειρήνη και την ανεξαρτησία μας, με μια συμφωνία με τη Σοβιετική Ένωση. Να σκεφθή πόσες μανάδες θα χάιρονταν τα παληκάρια τους, πώς η Μακεδονία, η Θράκη και όλα όσα ακόμα θα χάσουμε, θα γλύτωναν τον ξενικό ζυγό και πώς αντί για μαγνητικές νάρκες, μπόμπες, πείνα και καταστροφές, ο λαός μας θά 'χε τώρα πραγματική ελευθερία. Να σκεφθή ακόμα πώς αν το σωτήριο αυτό ξεσήκωμα δεν έγινε, αιτία είναι η πλάνη του λαού πώς ο πόλεμος ήταν δίκαιος, πώς άλλος τρόπος για να υπερασπίσουμε την ανεξαρτησία μας δεν υπήρχε. Και να μάθη πώς με την πλάνη αυτή τον ξεγέλασαν οι τύραννοι, αναθέτοντας σε χαφιέδες της «προσωρινής διοίκησης» να σκαρώσουν ατιμίες και παγίδες πλαστογραφίες, και άλλα εγκλήματα, όπως το πλαστό γράμμα τον αρχηγού του λαού, σύντροφου

Ζαχαριάδη.

Πως εξηγείται αυτή η στάση του ΚΚΕ; Απλούστατον...

Η μαμά Σοβιετική Ένωση, έναν χρόνο πριν, έχει υπογράψει με την Γερμανία, το σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μολότωφ, το οποίο προβλέπει τον μη πόλεμο μεταξύ αυτών των χωρών. Ως γνωστόν, ο Χίτλερ σύντομα το έκανε κωλόχαρτο αυτό το σύμφωνο και επιτέθηκε στην Σοβιετική Ένωση.

Πως εξηγείται αυτή η στάση του ΚΚΕ; Απλούστατον...

Η Σοβιετική Ένωση, ενάμισι χρόνο περίπου πριν (στις 23 Αυγούστου 1939), έχει υπογράψει με την Γερμανία, το σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μολότοφ, το οποίο προέβλεπε την μη επίθεση μεταξύ αυτών των χωρών. Η Γερμανία εφ' όσον είχε υπογράψει σύμφωνο (το οποίο, το ΚΚΕ αποκαλούσε «όργανο ειρήνης») με την «μάννα» Σοβιετική Ένωση, θεωρούνταν πλέον «φίλη» χώρα.

Ως γνωστόν όμως, αφού αυτοί οι δυο χώρισαν την Ευρώπη στα δύο και κατακτούσαν την μία χώρα μετά την άλλη, ο Χίτλερ σύντομα, αυτό το «όργανο ειρήνης» το έκανε κωλόχαρτο και στις 22 Ιουνίου 1941 επιτέθηκε στην Σοβιετική Ένωση, εφαρμόζοντας την γνωστή επιχείριση «Μπαρμπαρόσα».

Ποια ήταν η αντίδραση του ΚΚΕ; Με απόφαση στις 1-8-1941, η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ, κάλεσε τον ελληνικό λαό να υπερασπίσει την...Σοβιετική Ένωση!... («Το Κ.Κ.Ε. από το 1931 ως το 1952», ΚΚΕ):

Μέσα στις σημερινές συνθήκες το βασικό καθήκον των Ελλήνων κομμουνιστών είναι η οργάνωση της πάλης του ελληνικού λαού για την υπεράσπιση της Σοβιετικής Ένωσης και την αποτίναξη του ξενικού ζυγού.

Το ΚΚΕ καλεί τον ελληνικό λαό, όλα τα κόμματα και τις οργανώσεις του σε ένα εθνικό μέτωπο της απελευθέρωσης:

α) Για το διώξιμο της γερμανοϊταλικής κατοχής.

β) Για την ανατροπή της κυβέρνησης-οργανέτου τους.

γ) Για την καθημερινή υποστήριξη και υπεράσπιση της Σοβιετικής Ένωσης.

Η παράνοια δεν τελειώνει εδώ όμως.

Το 1945, το ΕΑΜ απαιτούσε την επιστροφή των...Τσάμηδων στα σπίτια τους στην

Ήπειρο!!!

Όλα αυτά δεν αναφέρονται για να εξωραϊστεί ο δικτάτορας Μεταξάς, ούτε για να ξύνονται παλιές πληγές και «αμαρτίες» της Αριστεράς. Ο δικτάτορας είναι δικτάτορας (και μάλιστα ο συγκεκριμένος, ήταν ένας «άνθρωπος μικρός», όπως έγραψε ο Γεώργιος Βλάχος στην «Καθημερινή», το 1922). Τελεία και παύλα. Να μην έχουμε όμως και επιλεκτική μνήμη, ειδικά μάλιστα απ' την στιγμή που η Αριστερά έχει ουσιαστικά οικειοποιηθεί την υπόθεση «Εθνική Αντίσταση».